

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Jarmilou Ďáskovou v právní věci žalobce **S. K.**, proti žalovanému **Krajskému ředitelství policie Jihomoravského kraje, odbor služby pořádkové policie**, se sídlem 611 32 Brno, Kounicova 24, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 21.2.2011, došlé Krajskému soudu v Brně dne 22.2.2011 domáhal se žalobce vydání rozhodnutí, kterým bude zrušeno rozhodnutí žalovaného č.j. KRPB-106036-22/ČJ-2010-0600PZ-DDO ze dne 28.12.2010. Dále požadoval žalobce úhradu nákladů soudního řízení.

Výše uvedeným přípisem ze dne 28.12.2010, které převzal 4.1.2011 byl vyřízen podnět žalobce proti přestupku vyřízeném v blokovém řízení. Žalovaný v tomto přípise zkonstatoval, že neshledal pochybnosti v rozhodnutí prvostupňového správního orgánu. Tomuto rozhodnutí předcházel přípis žalovaného č.j. KRPB-106036-16/ČJ-2010-0600PZ-DDO a přípis Policie ČR, Krajské ředitelství Jihomoravského kraje, územní odbor Břeclav, ze dne 20.10.2010 pod č.j. KRPB-106036-15/ČJ-2010-0604ÚO, kterým bylo rozhodnuto, že žalovaný neshledal důvody pro zrušení napadené uložené pokuty.

Žalobce spatřuje toto rozhodnutí jako nezákonné a neodrážející skutečný stav věci a cítí se tak dotčen na svých právech rozhodnutím žalovaného. Předmětný přestupek nikdy nespáchal. Osobní motorové vozidlo tov. zn. dne 8.3.2010 ve 14:16 min. neřídil. Nacházel se zcela jinde, a to ve svém domě, na adrese Podivín, U Dráhy 337/12, kde předával do pronájmu byt a zahradu s hospodářskými budovami. Tuto skutečnost může např. dosvědčit i svědek M. H., kterému předával byt a také jeho zaměstnanci J. D., V. H. a M. B., kteří v té době pracovali na rekonstrukci zbývajících bytových jednotek v uvedeném domě. Předmětného dne užíval jiné osobní vozidlo registrované na osobu žalobce, a to, RZ, Přestupek spáchal jeho syn S. K., který tuto skutečnost nezpochybňuje.

Přestupek byl spáchán 8.3.2010. Teprve v neděli 2.5.2010, téměř po dvou měsících přijeli do místa trvalého bydliště žalobce dva příslušníci Policie ČR, oddělení Velké Pavlovice a žádali o uhrazení pokuty za překročení rychlosti. Na otázku, jestli řídil vozidlo žalobce, odpověděl, že neví, ale vozidlo často používá, tak pokutu uhradil. Až teprve časem zjistil, že toto vozidlo řídit nemohl, neboť v tu dobu předával byt.

Vzhledem k tomu, že nespáchal dopravní přestupek, pro který byl sankcionován a v důsledku toho nemá napadené rozhodnutí správního orgánu oporu ve skutečném stavu věci, je tak zcela vadné a v důsledku toho i protiprávní. Proto navrhl zrušení výše uvedeného rozhodnutí.

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 11. dubna 2011 uvedl, že ve věci podnětu k přezkumnému řízení rozhodl příslušný správní orgán tak, že ve věci přestupku ze dne 8.3.2010, dle ust. § 22 odst. 1 písm. f) bodu 3, zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, kterého se dopustil žalobce porušením ust. § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), a za který mu byla dne 2.5.2010 uložena bloková pokuta na místě zaplacená ve výši 2.500,- Kč, neshledal důvody k užití mimořádného opravného prostředku a blokovou pokutu ponechal v platnosti.

Žalovaný považuje podání žalobce za účelové, neboť žalobce si poté, co od Městského úřadu Hustopeče obdržel oznámení o dosažení 12-ti bodů v bodovém hodnocení řidiče, podal na MěÚ v Hustopečích námitky proti čtyřem přestupkům, které s ním byly dříve vyřešeny v blokovém řízení. Příslušnými správními orgány (odboru služby pořádkové policie a odboru služby dopravní policie Krajského Ředitelství policie Jihomoravského kraje a ředitelství služby dopravní policie policejního prezidia Praha) nebyla v žádném z podnětů k přezkumnému řízení shledána pochybení zakládající důvody pro zrušení rozhodnutí o blokovém řízení.

Přestupek byl dne 8.3.2010 spáchán v 14:16 min na ulici Nádražní ve Velkých Pavlovicích, když v místě, kde bylo povoleno jet nejvyšší rychlostí 50 km/h byla radarem naměřena rychlost 70 km/h. S přihlédnutím k odchylce nepřesnosti měření bylo nepochybné, že žalobce jako řidič vozidla jel rychlostí nejméně 74 km/h, čímž došlo ke spáchání přestupku podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 3, zákona č. 200/1990 Sb. Přestupek byl zjištěn dopravním inspektorátem Břeclav, byl zaevidován pod č.j. KRPB-33173/PŘ-2010-060406-BAL a dne

17.3.2010 postoupen k vyřízení na OOP Velké Pavlovice. Majiteli vozidla byl zjištěn S. K., tj. žalobce. Majitele vozidla se podařilo kontaktovat až dne 2.5.2010, kdy byl zastížen v místě trvalého bydliště a dle sdělení policisty, který blokovou pokutu uložil, souhlasil s tím, že se přestupku dopustil a taktéž s jeho vyřízením v blokovém řízení souhlasil. Po vypsání pokutových bloků na pokutu na místě zaplacenou č. 2290088-92 série UR/2088 v celkové výši 2.500,- Kč pokutový blok podepsal a sankci na místě uhradil. Policista nstrž. M. M., který ukládal pokutu v úředním záznamu ze dne 15.10.2010 č.j. KRPB-106036-1/ČJ-2010-060417 uvedl, že žalobce během blokového řízení bez zaváhání sdělil, že vozidlo řídil on (žalobce). Uvedené bylo správním orgánem u policisty ještě telefonicky ověřováno (úřední záznamy jsou obsaženy v podkladovém spisu).

Žalobce tak označil jako pachatele sebe a výslovně souhlasil s uložením blokové pokuty. Je zcela zřejmé, že z jeho strany nebyly v daný okamžik žádné pochybnosti o tom, kdo a jakého přestupkového jednání se dopustil. Tím byly podmínky pro jeho vyřešení v blokovém řízení v souladu s ust. § 84 zákona č. 200/1990 Sb., naplněny.

Správní orgán důkazy předložené žalobcem, že v době spáchání přestupku se nacházel na jiném místě a že přestupek spáchal jeho syn, vyhodnotil jako účelové a své rozhodnutí nezměnil. Navrhl, aby žaloba byla podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodná zamítnuta.

Žalobce ve svém podání ze dne 26.4.2011 zopakoval všechny své důvody, které tvrdil za tím účelem, že nemohl přestupek ten den spáchat ale závěrem uvedl, že pochybil, když zaplatil hlídce Policie ČR jimi požadovanou pokutu na místě, aniž by se s nimi přel a vyvolal správní řízení.

Ze správního spisu žalovaného Krajský soud v Brně zjistil, že usnesením ze dne 3. února 2011 č.j. 9 C 9/2011-20 bylo řízení ve věci žaloby ze dne 24.1.2011, kterou se domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, odbor pořádkové policie se sídlem v Brně ze dne 28.12.2010, č.j. KRPB-106036-22/ČJ-2010-0600PZ-DDO, kterým byl vyřízen podnět žalobce proti přestupku v blokovém řízení. Okresní soud v Břeclavi řízení zastavil s poučením, že ve lhůtě 1 měsíce od právní moci tohoto usnesení může žalobce podat žalobu ve správním soudnictví u Krajského soudu v Brně. Za den podání nové žaloby bude považován den, kdy zdejšímu soudu došla původní žaloba, bude-li nová žaloba podána v uvedené lhůtě u věcně a místně příslušného správního soudu. Tímto usnesením Okresní soud v Břeclavi prohlásil svou věcnou nepříslušnost.

Na základě tohoto usnesení pak byla podána žaloba u Krajského soudu v Brně.

Ze správního spisu vyplývá, že žalobce podal žádost o přezkoumání přestupku dne 29.11.2010 u Krajského ředitelství Jihomoravského kraje Brno s tím, že přestupek ze dne 8.3.2010 v obci Velké Pavlovice, ulice Nádražní čas 14.16 hod nespáchal, neboť neřídil vozidlo RZ:, kterým měl být spáchán přestupek. Doložil čestné prohlášení svědků, že se v inkriminovaný den na místě spáchání přestupku nevyskytoval a předmětné vozidlo, i když je jeho, neřídil, neboť ho řídil jeho syn. Podnět proti přestupku vyřízeném v blokovém řízení byl žalovaným dne 22.11.2010 postoupen Městskému úřadu Hustopeče, odboru dopravy. Z podání žalovaného ze dne 19.11.2010 bylo zjištěno, že námitky podal kromě tohoto přestupku ještě vůči třem přestupkům, kterých se

dopustil 9.8, 24.5, 2010 a 30.5.2009. Žalovaný se po seznámení se spisovým materiálem vypořádal s podáním podle § 94 a násl. správního řádu a po zjištění všech skutečností dospěl k závěru, že žalobce se přestupku dopustil, neboť z obsahu správního spisu vyplývá, že i když nebylo jeho vozidlo zastaveno na místě, bylo zaznamenáno a policistou byl žalobce vyhledán v místě jeho bydliště a po předestření věci pokutu jednoznačně zaplatil, aniž by měl k tomu nějaké připomínky. To potvrdil i nstržm. M. M., npor. Ing. J. P. jako vedoucí oddělení v úředním záznamu ze dne 2. května 2010. Z fotokopie předmětného bloku vyplývá, že žalobce potvrdil převzetí dílu B, pokutového bloku dne 2.5.2010, pokutový blok je vyplněn na jeho jméno, datum narození, bydliště, uvedeno za co byla pokuta uložena tj. za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 3, přestupkového zákona, ověřena totožnost dle občanského průkazu a popsáno jednání překročení povolené rychlosti osobního automobilu RZ:, překročení rychlosti o 24 km/h. Tento blok obsahuje všechny náležitosti podle přestupkového zákona, součástí spisu je i ověřovací list č. 225/09, jednalo se o silniční radarový rychloměr Ramer 7CCD a ve spisu je založen záznam o přestupku včetně zaměření na registrační značku měřeného vozidla. Řízení zahájil žalobce na základě oznámení o dosažení 12-ti bodů v bodovém hodnocení a z toho důvodu podal 10.9.2010 na MěÚ Hustopeče, odbor dopravy námitky proti provedenému záznamu bodů.

Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vychází ze skutkového právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, jak vyplývá z § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., v platném znění soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedený v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Soud ve věci jednání nenařizoval, neboť oba účastníci shodně souhlasili s tím, aby soud rozhodl ve věci bez jednání (§ 51 s.ř.s.).

Soud provedl důkaz správním spisem žalovaného tak, jak je výše uvedeno a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Krajský soud dospěl k závěru, že skutek byl řádně zjištěn, čemuž se žalobce jako obviněný z přestupku nebránil a ochotně zaplatil stanovenou pokutu. Žalobce zaplatil pokutu na místě, převzal proti podpisu část B, pokutového bloku a nenamítal policistovi, který mu blokovou pokutu ukládal, že by se snad ten den, kdy měl spáchat přestupek na místě přestupku nenacházel.

Dle názoru soudu ve věci bylo vydáno rozhodnutí, bylo oznámeno ústním vyhlášením a doručením jeho písemného vyhotovení (§ 72 odst. 1 správního řádu). Blokové řízení má v podstatě formu ústního jednání a ust. § 49 správního řádu nebrání tomu, aby i při ústním jednání bylo meritní rozhodnutí oznámeno jeho ústním vyhlášením. Rozhodnutí v blokovém řízení je rozhodnutím ve smyslu § 65 s.ř.s., proto se na ně vztahují veškerá ustanovení správního řádu jako na rozhodnutí vydané v řízení podle § 44 a násl. správního řádu, není-li stanoveno jinak. Jsou-li splněny zákonné podmínky pro rozhodnutí v blokovém řízení (§ 84 odst. 1 zákona o přestupcích), je obviněnému oznámeno rozhodnutí ústním vyhlášením. Od tohoto okamžiku je správní orgán vázán svým rozhodnutím a je vydán blok v případě zaplacené pokuty, na místě. Tyto bloky hrají bloky potvrzení o rozhodnutí v blokovém řízení a v případě bloku na pokutu nezaplacenou na místě i exekučního titulu.

Blokové řízení je nejen ústním jednáním (§ 74 zákona o přestupcích), ale zároveň se vyznačuje menší formálností a větší jednoduchostí za účelem hospodárného projednání dopravního přestupku, zpravidla okamžitě na místě jeho spáchání a s bezprostředním výchovným účinkem. K tomu je uzpůsobena právní úprava i „pokutové bloky“. Podmínku pro ústní vyhlášení rozhodnutí s účinky oznámení, stanovenou v § 72 odst. 1 správního řádu, lze shledat splněnou souhlasem účastníka s projednáním věci v blokovém řízení. Vydání rozhodnutí ústním vyhlášením podle § 71 odst. 2 písm. b) správního řádu je tedy možné i v blokovém řízení. Bylo tedy z výše popsaného zjištěno, kdy a za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení a tomu odpovídá formulace § 85 odst. 3 a 4 zákona o přestupcích i znění bloků, podle nichž pokuta již byla udělena. V případě obou bloků potvrzuje žalobce jako pachatel přestupku svým podpisem jeho převzetí a tím také stvrzuje svůj již udělený souhlas s blokovým řízením. Pojetí bloku jako potvrzení o rozhodnutí vydaném v blokovém řízení lze vyvodit i z judikatury např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 29.4.2004 sp. zn. 20 Cdo 2136/2003. Charakter pokutového bloku odpovídá spíše vydání stejnopisu či písemného vyhotovení rozhodnutí. Žalobce uvedl, že za překročení rychlosti mu byla uložena pokuta 2.500,- Kč a on souhlasil s takovým vyřízením věci. Měl za prokázané, že v předmětném blokovém řízení bylo vydáno platné a závazné rozhodnutí, které nabylo právní moci. Proto je třeba považovat je za platné, zákonné a pravomocné.

Na základě posouzení shora uvedených podkladů, soud dospěl k témuž závěru jako žalovaný, že žalobce teprve po zjištění hodnocení v „Bodys systému“, a že by měl odevzdat řidičský průkaz, neboť překročil možnost povolených 12-ti bodů, teprve poté se snažil napadat jednotlivé přestupky. V tom případě lze spatřovat účelovost jednání žalobce, neboť pokud byl přesvědčen, že nespáchal přestupek, neměl hradit pokutu na místě, neměl s blokovým řízením souhlasit a věc měla být postoupena přestupkové komisi příslušného městského úřadu podle místa spáchání přestupku. To se nestalo, proto i přes svou neformální povahu je tedy blokové řízení o přestupku druhem správního řízení a jeho výsledek je třeba považovat za rozhodnutí správního orgánu dle § 65 odst. 1 s.ř.s. (rozsudek NSS ze dne 15.1.2010 č.j. 5 As 16/2008-68).

Soud proto žalobní námitky žalobce neuznal jako důvodné a žalobu ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce právo na náhradu nákladů řízení nemá. Žalovanému v souvislosti s tímto řízením nevznikly náklady proto bylo rozhodnuto tak, že je soud žádnému z účastníků nepřiznal.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává v příslušném počtu vyhotovení u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Brně dne 20. února 2012

JUDr. Jarmila Ďásková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová